

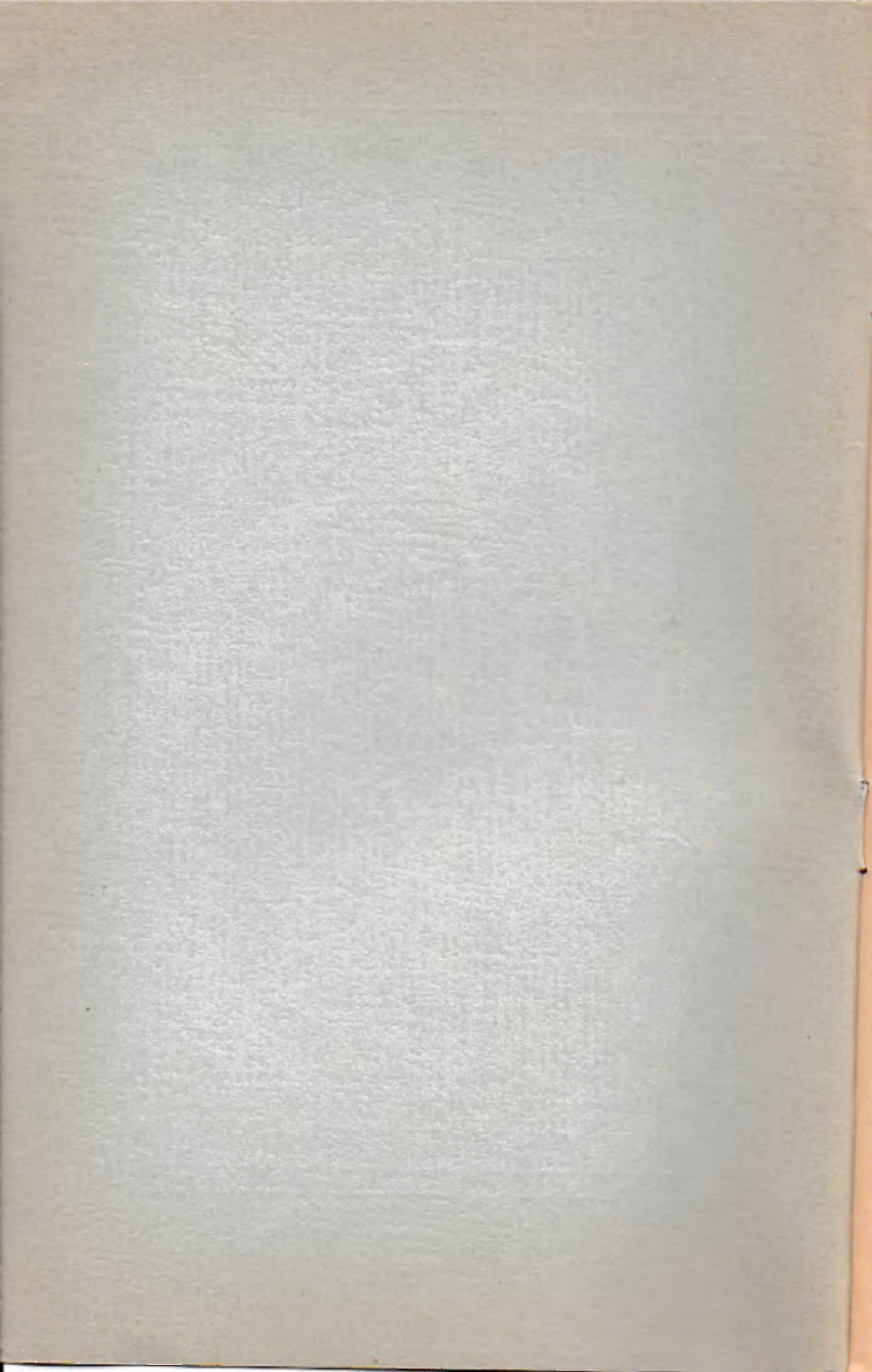
Kerstfeest

0.20

M.N.

UITGAVE:
NED. HERV. ZONDAGSSCHOLENBOND OP GG
TE HILVERSUM

Het kind in de kribbe

Een man en een vrouw lopen tezamen langs de weg. Ze komen van Nazareth en spoeden zich naar het kleine stadje Bethlehem. 't Is een lange weg, die ze moeten lopen en de wandeling valt niet mee. Ze moeten naar Bethlehem, want de keizer heeft een gebod uitgevaardigd, dat al zijn onderdanen beschreven, geteld moeten worden. Daarom gaan beiden naar de plaats, waar hun voorouders gewoond hebben; om de beschrijving af te wachten. Eindelijk na dagen lopen zien ze het stadje met zijn witte huisjes tegen de berghelling liggen. Nog een tijdje volhouden en ze hopen het doel van hun reis bereikt te hebben.

Wie is toch die vrouw?

Ze heet Maria en woont te Nazareth.

Ze is bij weinigen bekend, maar wel bij God.

Ze dient de Heere en in haar leeft de verwachting, dat eenmaal de Messias, de lang Verwachte, zal komen.

De Verlosser der wereld, die de mens van de eeuwige dood zal verlossen.

Op zekere dag was haar plotseling een engel verschenen en had haar medegedeeld, dat uit haar de Beloofde geboren zou worden. Welk een boodschap! Zij zal de Moeder des Heeren worden. Welk een rijkdom! En heerlijkheid!

Weldra gaan ze de stadspoort door en spoeden zich naar de herberg. Daar hopen ze te overnachten en van de lange tocht uit te rusten. Hoe hebben ze daarnaar verlangd!

Maar hoe teleurstellend! Nergens is er een plaats te vinden en niemand verleent hun onderdak.

Zo komen ze eindelijk in een stal terecht en leggen zich daar in het stro ter neer. Welk een toestand!

Daar in de eenzaamheid gebeurt het grote wonder.

De Heere Jezus wordt geboren. Zijn moeder windt Hem in doeken en legt Hem neder in de kribbe. Niemand weet er iets van. Alleen Jozef en Maria zijn verheugd. Ze buigen zich dankbaar en liefderijk over het Kind heen.

Weet niemand van dit grote gebeuren?

't Is donker in het stadje. De bewoners slapen. Doch buiten op het veld is er licht.

Herders hebben een vuur ontstoken en waken bij hun vee.

't Is stil om hen heen en schaapjes liggen rustig in het gras. Wellicht denken ze aan de beloften des Heeren, dat eenmaal de Messias, hun Zaligmaker geboren zal worden.

Wanneer zal dat zijn?

Plotseling worden ze door een helder licht omschenen. Een engel staat bij hen en zegt: „Vreest niet, want ziet, ik verkondig U grote blijdschap, die alle volken wezen zal, namelijk, dat U heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids. En dit zal U een teken zijn: Gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe”.

En van stonde aan was er met de engel een menigte van andere engelen, prijzende God en zeggende:

„Ere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.”

Stom verbaasd kijken de herders toe en luisteren naar dat heerlijke lied. Is dan toch het wonder der wonderen geschied?

Ze zullen het zien! Zodra de engelen van hen weggevaaren zijn naar de hemel, besluiten ze om reeds in de nacht naar de stal in Bethlehem te gaan om het Kind te aanbidden.

Haastig spoeden zij zich en vinden Jozef, Maria en het Kindeke liggende in de kribbe. Zij knielen neer en aanbidden het pas geboren Kindeke. Dat is nu de langverwachte Messias, die gekomen is om de straf der zonde van de mens

op aarde op Zich te nemen. De herders erkennen Hem ook als hun Verlosser. Door Hem zullen zij de zaligheid verkrijgen.

Maria, de moeder van de Heere Jezus, ziet stilzwijgend toe en hoort, hoe de herders het Kind vereren en vertellen van de hemelse boodschap in de velden van Efratha. Zij bewaart al deze woorden, overleggende die in haar hart. De Heere heeft de boodschap van de Engel des Heeren waargemaakt. Zij is de moeder des Heeren geworden.

De herders verlaten de stal en verkondigen aan allen, die ze ontmoeten, wat ze in de nacht hebben meegemaakt en van dit Kindeken hebben gehoord.

Grote verwondering heerst er bij allen over de woorden, die ze van de herders horen.

Deze keren naar hun kudde terug, verheerlijkende en prijzende God over alles, wat ze gehoord en gezien hebben.

De Heere Jezus, de Zone Gods, is als kind in de kribbe uit de hoge hemel neergekomen, om de zonde te verzoenen, die de mens door zijn moedwillige ongehoorzaamheid gemaakt heeft. Door zijn komst op de aarde als kind is het mogelijk, dat we van de eeuwige dood verlost worden en het eeuwige leven door Zijn verdienste ontvangen.

Wat is God toch goed, dat Hij geen lust in de dood van de mens heeft, maar hem wil verlossen.

Ook voor kinderen is de Heere Jezus gekomen. Ook hen wil Hij zaligmaken.

Een Kerstfeest om nooit te vergeten

In de witte polder loopt een jongetje.

Zijn klompen knierpen over de weg.
Dat knierpen komt van de sneeuw
op de weg.

Knierp.... Knierp....

Nu gaan de klompen langzamer.
Ze houden helemaal stil.

Ja.... want het jongetje ziet iets.
En het jongetje ruikt iets....

Het ruikt zo lekker.... zo lekker....

„Zou je het doen?... Eéntje maar?”

„Maar als Kees dan niet eens terugkomt....”

De twee blauwe oogjes van dat jongetje gluren over de sneeuw,
over de polder en weer terug naar
dat heerlijke vlakbij....

Hij staat naast de grote slee van
bakker Barendse.

Op die slee staan twee manden, en in die ene mand.... ja.... in die ene
mand, die half-open is?

In die mand ziet dat jongetje wel twintig heerlijke, *gevulde koeken*.

Kees, de knecht van bakker Barendse, is net met een mand onder z'n arm
naar de boerderij gegaan. Nu staat de slee alleen, want Kees is bij de
boer binnen.

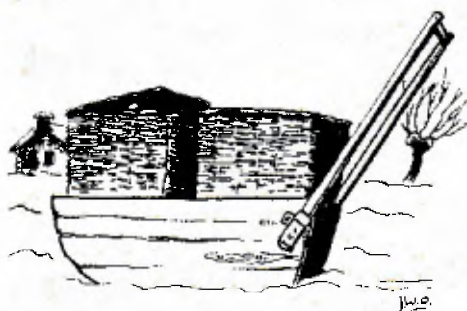
Nu staat de slee alleen.

Nu staat ook de mand met gevulde koeken alleen!....

En die koeken ruiken zo lekker.... zo lekker.

En dan?

Dat jongetje bij die slee steekt vlug zijn kleine handje door de opening
van de mand.

Snel graait hij met zijn begerige vingers over de koeken.

Komt Kees al!

Nee.... nog niet!

Gauw grist hij een koek
naar zich toe.... in z'n zak.... zo!

Knierp.... knierp gaan zijn klompen weer.

Met een vuurrood gezicht loopt dat jongetje verder.

Een rood jongetje door de witte sneeuw....

Schaamt dat jongetje zich?
Ziet hij daarom zo rood?

Of is het van de kou?
Knierp.... gaan z'n klompen...
Knierp....
Dief.... dief....!

De volgende dag.
Kerstfeest!

's Middags Kerstfeest van de Zondagsschool, in de kerk.
Op de tweede rij stoelen zit een jongetje met heldere blauwe kijkers.
Toch staan die ogen niet zo eerlijk als anders.
Dat jongetje op die tweede rij wil blij en vrolijk doen, net als de andere.
Maar telkens moet dat jongetje
kijken naar die éne bank, daar
opzij. Daar zit Kees. Kees van de
bakker.

Kees luistert naar het verhaal, dat
de meester vertelt.

Het Kerstverhaal.

Dat jongetje wil *ook* luisteren,
maar telkens gaan zijn ogen weer
naar Kees.

Zou Kees nog wat gemerkt hebben?
Zou Kees het gemerkt hebben, dat
er een gevulde koek weg was?

Ineens...

„Japie, jij kent die tekst wel. Zeg
het eens?”

„Wwwat?” mompelt Japie.

O, een tekst opzeggen.... gevul-
de koek.... tekst.... Kees!....
Alles dwarrelt door Japie's hoofd,
net als de sneeuwvlokjes voorbij
het kerkraam.

Japie kleurt.

Hij schudt angstig zijn hoofd.

Hij *weet* het niet.

Nu mag een ander de tekst op-
zeggen.

Japie hoort het bijna niet.

Hij krijgt het zo warm.... zo....
raar.

Dan wordt hij weer kalmer.

Ze krijgen chocolademelk.... en dan komt er zingen.... en nog een mooie
vertelling.

Aldoor moet hij maar denken aan wat Meester daarstraks vertelde.

„Dat kleine Kindje is gekomen om de *boze* mensen zalig te maken. Voor
moordenaars.... en voor dieven ook.”

Zo zei de meester het.

Japie denkt....

Een dief is hij, Japie.

Ja, en dat *mag* niet....

Dat Kindje in Bethlehem....

Tussen Vader en Moeder loopt hij naar huis.

149

Ze praten niet veel, want de wind slaat hen de sneeuw in het gezicht.

Hu... gauw naar huis!

„Waarom kende jij die tekst niet Japie?“ vraagt Vader, als ze thuis zijn.

Japie zit op een stoel.

Hij slingert met zijn ene been langs de stoel heen en weer. Opkijken durft hij niet.

Hè, die kleur op zijn gezicht.

„Nou... kijk me eens aan vent?“

Japie voelt tranen branden achter zijn ogen.

Daar komen ze. *Echte* tranen! Japie huilt! En Japie vindt het weer zo warm...

Vader en Moeder kijken elkaar verbaasd aan.

„Wat is dat nu?“ zegt Moeder.

„Laat hem eerst maar even huilen,“ zegt Vader, „want ik geloof dat Japie ons wat te vertellen heeft.“

Die Kerstavond ligt Japie lang wakker.

Hij luistert naar de wind die om het huis raast.

Hij luistert en... zucht.

Maar het is een zucht van verlichting.

Hij heeft het *verteld*... *smikkend*... van zijn *diefstal*.

Toch waren Vader en Moeder blij... omdat Japie zijn kwaad had beleden.

„Dat moet je morgen zelf goed gaan maken bij bakker Barendse,“ had Vader gezegd.

„Jij gaat morgen de gevulde koek, die je vanmiddag op het Kerstfeest hebt gekregen, naar de bakker brengen, omdat je die andere stilletjes hebt opgegeten!“

Dat was een zware straf.

Toen, later, zijn Vader en Moeder allebei bij zijn bed geweest. Toen is er zacht gepraat en toen heeft Moeder met hem gebeden... of de Heere Japies zonde wilde vergeven. En ook, of de Heere hem morgen wilde helpen, morgen, als hij naar Barendse moest!

Ja, en of Japie *een nieuw hartje* mocht krijgen. Een nieuw hartje. Een hartje, waarin plaats is voor dat kleine Kindje uit de stal...

Japie zucht.

Dit Kerstfeest zal hij nooit vergeten!

Langzaam dommelt Japie in...

Buiten waait de wind...

J. GOEDHART

FRITS EN TANTE GEURTJE

„Moeder, hoe kunt u mij dáár mee opknappen!” riep Frits Oversteeg verontwaardigd uit. „Moet ik dat stokoude mens van de trein gaan halen?”

„Ja, Frits. Misschien heeft tante Geurtje een koffer bij zich — die kan jij dan voor haar dragen.”

„Wat een karwei! Niks hoor, dat doe ik niet!” riep hij kwaad.

„Dat doe jij wèl, Frits!” De stem van moeder klonk zeer beslist. In zulke gevallen wist Frits wel, dat er niet anders opzat dan aan moeders opdracht te voldoen. Dus ging hij zijn jasje aantrekken en zijn das omdoen en slenterde hij even later in de richting van het kleine stationnetje.

't Was enkele dagen voor Kerstfeest. Een koude oostenwind gierde rond de huizen. Frits liep hardop te mopperen. Niet over de kou, maar over het feit, dat hij tante Geurtje van de trein moest gaan halen. Zij was een tante van zijn moeder; van Frits was het dus een oud-tante. Stel je voor: Nu moest hij, een jongen van bijna dertien jaar, een oude vrouw van de trein gaan halen...

Frits schaamde zich hevig. Als de jongens van zijn klas hem straks maar niet zouden zien lopen met zijn oude tante... Zij zouden hem dan enorm uitlachen, misschien hem zelfs naroeppen of het z'n zusje was die hij bij zich had...

Tante Geurtje woonde in Sommelsdijk. Daar enkele maanden geleden oom Gijs gestorven was, haar man, voelde zij zich erg eenzaam. Daarom had moeder haar geschreven, dat zij, indien zij lust had, de Kerstdagen wel kon komen logeren. Twee dagen later was er al antwoord van haar gekomen. Tante Geurtje had geschreven, dat zij graag van het aanbod gebruik zou maken en dat zij dan om zo en zo laat met de trein in Heerveelde hoopte aan te komen.

Nu was het dan zover... En hij, Frits Oversteeg, moest het oude mens van de trein gaan halen. Waarom knapte moeder dit karweitje zelf niet op? Het was onredelijk om dit te zeggen. Moeder had last van bronchitis en mocht met deze schrale wind de deur niet uit. Zij was er zelfs voor onder behandeling van de dokter.

Frits hoopte, dat tante Geurtje niet met de trein meekomen

zou. Wie weet, wat zij op het laatste moment nog verhinderd geweest en was er al een telegram onderweg dat zij niet komen kon.

Toen Frits op het perron stond, wachtend op de trein, schrok hij. Hij zag Jos de Ruiter aan komen slenteren. Frits liep vlug naar het stationsgebouwtje om uit het gezicht van Jos te komen. Hij vreesde, dat Jos, die evenals Frits op de Technische school was, als hij hem zou zien, zou informeren wat hij op 't station uitvoerde. Jos was altijd grenzeloos nieuwsgierig. Hij zou danig moeten lachen als Frits hem zou vertellen dat hij een heel oud vrouwtje uit Sommelsdijk stond op te wachten... Nee, hij wilde geen ontmoeting met Jos!

Maar ofschoon Frits zich teruggetrokken had achter het stationsgebouwtje en hij zodoende veilig meende te zijn voor de blikken van Jos de Ruiter, hij bleek zich dit keer te hebben vergist, want ineens stond Jos naast hem.

„Hé! Jij hier?”

„Ja, dat zie je. Jij ook hier?”

„Dat zie je.”

„Zeg, wat sta jij hier?”

„O, zomaar...,” antwoordde Frits ontwijkend. „Kijken of de trein komt... En wat moet jij hier doen?”

„O, niks,” was het antwoord van Jos, dat eveneens ontwijkend was. „Ik ben hier zomaar... óók kijken naar de trein.”

„Ga jij nog naar het Kerstfeest?” vroeg Frits.

„Misschien wel. Meester Dielissen zal een verhaal vertellen. Dat kan hij zo fijn!”

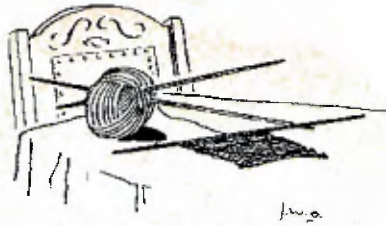
Frits knikte. Op dat ogenblik kwam een stationsbeambte naar buiten. Er begon ergens een belletje te rinkelen. De spoorwegbomen van een overweg naast het station werden gesloten en zakten langzaam naar beneden.

„Nou komt de trein gauw,” stelde Jos vast. Hij zei het met een gezicht alsof de aankomst van de trein een ramp betekende.

Frits hoopte, dat Jos nu zou verdwijnen, want als Jos hem straks met tante Geurtje zou zien wandelen, zou hij een schaterlach te horen krijgen.

Jos schuifelde bijna ongemerkt een eindje uit de buurt van Frits vandaan. Hij liep zelfs helemaal naar het eind van het smalle perron. Frits deed, alsof hij niet bemerkte, dat Jos zich van hem ver-

wijderd had, maar in zijn hart was hij er blij om. Misschien zag Jos nu niet, dat hij een oud mensje van de trein moest halen. . . .

Toen gleed de elektrische trein langs het perron. O, hoe hoopte Frits, dat tante Geurtje niet meegekomen zou zijn.

Maar nauwelijks waren de portieren opengeschoven, of Frits zag haar al voorzichtig uitstappen. Tante Geurtje zag hem direct en zij knikte hem vriendelijk toe. Frits liep met tegenzin op haar toe en hij begroette haar zonder enige vriendelijkheid in zijn stem. Hij dacht benauwd: Als zij mij nu maar geen kus geeft. . . Stel je voor, dat Jos dat ook nog zou zien! . . .

Tante Geurtje had een grote ouderwetse handtas bij zich. Frits nam die van haar over. . . en op dat ogenblik nam hij zijn kans waar om snel even achter zich te kijken of Jos de Ruiters nog in de buurt was. Tot zijn verbazing zag hij, dat Jos door een heel oud vrouwtje de hand werd geschud. „Dag, opoe. . .” hoorde hij Jos nog zeggen. En nú begreep hij, waarom Jos zo terughoudend geweest was: Jos had zijn grootmoeder van de trein moeten halen en hij had zich tegenover hem, Frits, geschaamd, dat deze hem met het oude vrouwtje zou zien. . .

Tante Geurtje was erg kouwelijk. Zij liep in huis met een grote ouderwetse omslagdoek rond haar tengere schouders geslagen. Zij had een breiwerk bij zich en al pratende met vader en moeder, tikten de breipennen bedrijvig heen en weer. De morgen vóór het Kerstfeest, toen Frits buiten geweest was en hij meende, dat tante Geurtje alleen in de voorkamer was, kwam het ondeugende plan in hem op, de kamerdeur dicht te houden, zodat zij er niet meer uit zou kunnen komen. In de voorkamer brandde geen kachel en zij zou dus weer gauw over de gang naar de achterkamer willen, waar de haard een aangename warmte verspreidde. Frits hoorde duidelijk gestommel. — Dat zullen we hebben, ik zal de deur dichthouden, overlegde hij. Hij greep de deurnop vast en plantte zich met zijn hele gewicht tegen de deur, zodat tante Geurtje de deur, die naar de gang toe opensloeg, niet open zou kunnen krijgen.

Toen hij zo een ogenblik gestaan had, voelde hij plotseling,

dat er aan de andere kant van de deur getracht werd om de deurknop naar beneden te duwen. Zonder een kink te geven zette Frits zich nog meer schrap tegen de deur. Van de andere kant werd er nu met kracht tegenaan gedrukt. — 't Oude mensje is nog aardig sterk, dacht Frits, die de grootste moeite had om de deur in bedwang te houden. Op hetzelfde moment werd de deur met kracht opengestoten . . . en toen zag hij niet het gezicht van tante Geurtje, doch dat van de verbaasde dokter! . . . Hij hoorde vanuit de voorkamer ook de stem van zijn moeder: „O, dokter, dat doet die aap van een jongen natuurlijk weer!” O weel Frits holde de gang door en de keuken in. Hoe had hij zo dom kunnen zijn om helemaal te vergeten dat vandaag de dokter bij moeder op bezoek zou komen! . . . Moeder had tijdens het ontbijt nog gezegd, dat zij dokter Boonstra verwachtte. Zij bleek hem in de voorkamer te hebben ontvangen . . . o, wat had Frits een slechte beurt gemaakt!

Nee, het was helemaal niet mooi van Frits om tante Geurtje zo te plagen. Zij was een heel vriendelijk mensje en zij was heel belangstellend om van hem te horen, wat hij op school allemaal doen moest en welke vriendjes hij had.

Het was alleen gekomen doordat hij haar tegen zijn zin van de trein had moeten halen, dat hij niet vriendelijk tegen tante Geurtje was. Frits dacht er niet aan, dat zijn houding helemaal verkeerd was, want aan alle mensen — en ook aan Frits dus — is het gebod gegeven om de medemensen lief te hebben.

's Middags waren moeder en tante Geurtje naar boven gegaan om een spreij, die moeder gemaakt had, te bezichtigen. Op de tafel in het woonvertrek lag het breiwerk van tante Geurtje. Er stond ook een theekopje op tafel. Frits, die alleen in de kamer was, brak vlug de draad van de bal wol doormidden en bond het einde van de draad aan het oortje van het kopje. Daarna draaide hij het theekopje zó, dat bijna niet te zien was, dat het met de woldraad verbonden was. Frits hoopte, dat tante Geurtje, teruggekeerd in de woonkamer, haar breiwerk zou opnemen en daardoor het theekopje van de tafel zou slingeren.

Die vlieger ging gelukkig niet op. Toen tante Geurtje enkele minuten

later naar beneden kwam, ontdekte zij terstond de draad, die om het oortje gewonden zat.

„Dat heeft Frits natuurlijk weer gedaan!” zei moeder verontwaardigd. Het gevolg was, dat hij ter verantwoording geroepen werd en een flink standje kreeg.

Op eerste Kerstdag zouden ze 's avonds naar het kerstfeest van de Zondagsschool gaan. Frits wilde alvast vooruit lopen, maar vader zei, dat ze met z'n allen zouden gaan. Tante Geurtje zou ook meegaan. Frits dacht: Ik ga in geen geval náást haar lopen...

Het kwam echter zo uit, dat de oude vrouw eigener beweging naast hem kwam. Frits vond het een geluk, dat het donker was en dat andere jongens hem niet zouden opmerken.

Het was in Heerveelde gewoonte, dat ook voor het Kerstfeest van de Zondagsschool de klok geluid werd. Toen ze bij de hoge oude toren kwamen, zagen zij door de openstaande deur van het torenhok Gilles de koster het klokketouw trekken.

Tante Geurtje bleef eensklaps verrast staan en terwijl zij naar de luidende koster keek, zei ze met een bewogen stem:

„Kijk nou es, nou wordt door middel van 't gebim-bam van de klok iedereen geroepen om het Kerstfeest mee te komen vieren. O, wat een goedheid van God, dat Hij ons dat geven wil! Wij zijn slechte mensen, vol van zonden, maar Jezus is als een kindeke in de wereld gekomen om ons te redden. Hij wil, dat wij deze zegen, deze genade, zullen gedenken. Dát is het Kerstfeest, nietwaar?”

„Inderdaad, dat is 't,” antwoordde vader.

„Ja, het is het overdenken van Gods genade,” beaamde moeder. Frits was getroffen door de eenvoudige woorden, die tante Geurtje op zo'n warme toon uitgesproken had. En ineens drong het tot hem door, dat tante Geurtje écht Kerstfeest vierde. Echt Kerstfeest vieren deed je met je hart, kón je alleen maar met je hart doen.

— Hoe vier ik nu zélf het Kerstfeest? vroeg Frits zich af. Maar hij durfde er geen antwoord op te geven omdat hij wist, dat hij eigenlijk helemaal niet aan het wáre Kerstfeest gedacht had.

Maar tante Geurtje wel... Tante Geurtje bleek een echte Christin te zijn.

Eensklaps kwam er grote bewondering voor het oude vrouwtje in zijn hart op. Hij was ineens vergeten, dat hij haar niet „mocht” omdat hij haar van de trein had moeten halen. En op 't zelfde ogenblik wist hij ook, dat hij zich helemaal niet hoefde te schamen als de jongens zouden zien dat hij met het oude mensje de kerk binnentrad.

Nu gingen ze door de deur naar binnen. Eerst vader en moeder naast elkaar; en achter hen tante Geurtje en Frits. Hij schaamde zich nu helemaal niet, hij liep zelfs een beetje trots naast haar de kerk binnen en tussen de bankenrijen door. — Tante Geurtje is een echte Christin, die ècht Kerstfeest viert, dacht hij.

En daar zag hij Jos de Ruiter zitten. Jos keek naar hem en naar tante Geurtje, maar Frits schaamde zich nu niet. Hij knikte naar Jos, die glimlachend terugknikte.

En pas toen hij in een bank was gaan zitten en andermaal naar Jos de Ruiter keek, zag hij, dat Jos naast zijn stokoude grootmoeder zat.

J. W. OOMS

GODS GENADE

Hij heeft gedacht aan Zijn genade;
Zijn trouw aan Isrel nooit gekrenkt;
Dit slaan al 's aardrijks einden gade,
Nu onze God Zijn heil ons schenkt,
Juich dan de Heer' met blijde galmen,
Gij ganse wereld! juich van vreugd';
Zing vrolijk in verheven psalmen,
Het heil, dat d'aard in 't rond verheugt.

STILLE NACHT

Stille nacht, heilige nacht!
Davids Zoon, lang verwacht,
Die miljoenen eens zaligen zal,
Werd geboren in Bethlehems stal,
Hij, der schepselen Heer'!
Hulp'loos Kind, heilig Kind,
Dat zo trouw zondaars mint;
Ook voor mij hebt G'Uw rijkdom ontzegt,
Werd Ge in stro en in doeken gelegd.
Leer m' U danken daarvoor!

Stille nacht, heilige nacht!
Heil en vreë wordt gebracht
Aan een wereld verloren in schuld,
Gods belofte wordt heerlijk vervuld.
Amen, Gode zij d'eer!

Gebeden

Gebed vóór de maaltijd

O Vader, die al 't leven voedt,
Kroon onze tafel met Uw zegen,
En spijs en drink ons met het goed,
Van Uwe milde hand verkregen!
Leer voor overdaad ons wachten,
Dat w'ons gedragen als 't behoort,
Doe ons het hemelse betrachten,
Sterk onze zielen door Uw Woord.

Gebed na de maaltijd

O Heer', wij danken U van harte
Voor nooddrift en voor overvloed.
Daar menig mens eet brood der smarte,
Hebt Gij ons mild en wel gevoed.
Doch geef dat onze ziele niet
Aan dit vergank'lijk leven kleev'
Maar alles doe, wat Gij gebiedt
En eind'lijk eeuwig bij U leev'.

Avondgebed

'k Sluit mijn oogjes, vouw mijn handjes,
Buig mijn knietjes voor U, Heer',
Trouwe Vader in de Hoge,
Zie op mij in liefde neer.
Leer mij vroeg Uw kind te worden;
Neem mij aan, schoon jong en klein;
Laat mij van Uw grote kudde
Toch een heel klein schaapje zijn.

Morgengebed

Wij danken U, barmhartig God,
Beschikker van ons deel en lot,
Voor Uwe hoed' en trouwe wacht,
Ons weer beloond in deze nacht.

Verleen ons, na genoten rust,
Opnieuw gezondheid, kracht en lust;
Daar 't lichaam, door de slaap verkwikt,
Zich weder tot de arbeid schikt.

Het volmaakte gebed

Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood, en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid, amen.

Albumversjes

Nog jong zijt ge van harte,
En jeugdig van gemoed,
God moogt ge niet vergeten,
Die alles voor u doet,
Uw ouders moet ge eren.
Dat is naast God uw plicht,
Voor kwaad zult gij u weren,
Dan wordt uw pad verlicht.

Vest in bange en droeve dagen
Al je hoop op God alleen.
Schroom niet, Hem om hulp te vragen,
Hij kan helpen, Hij alleen.

Wat zal ik in je album schrijven?
Vroeg ik mij zelve keer op keer.
Tot ik in 't eind heb neergeschreven:
Wees Gij haar leidsman, trouwe Heer'!
Wil met haar zijn op al haar schreden.
Leid Gij haar op het smalle pad.
Wees Gij haar steun als zij mocht wank'len
En voer haar naar de hemelstad.

Raadselboekje

Welke namen kan men uit onderstaande letters vormen?

T M E B E H L E H
A T Z N R H A E
I M S N E O
A H R E T A F

Antwoord: Bethleem, Nazareth, Simeon, Efraïm.

Welke tekst kun je uit de volgende letters maken?

-r- z- G-d -n d- h- -gst- h-m-l-n
-n vr-d- -p- -rd- -n d- m-su-n
-n w-lb-h-g-n.

Welk versje kun je uit de volgende letters maken?

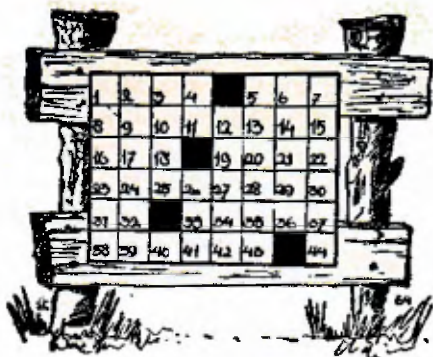
--i--e --a---, --ei--e --a---!
--a-i-- --oo-, --a---e--a---

Op de 1e rij van boven naar beneden (dus van 1-31) komt het opschrift van Lucas 2 te staan. Doe je best maar:

- 1-2 zoon van Mozes
- 3-4 zoon van Jozef
- 5-6 Huis Gods
- 7-8 hofmeester van koning Achab
- 9-10 zie no. 7-8
- 11-12 plaats in Gilead
- 13-14 geboorteplaats van Paulus
- 15-16 land, waar de Heere Jezus en zijn moeder heen vluchtten
- 17-18 vrouw van Ahasveros
- 19-20 zoon van Joas, koning van Juda
- 21-22 profeet in O.T.
- 23-24 zoon van Noach
- 25-26 opvolgster van koningin Vasthi
- 27-28 zuster van David
- 29-30 naam in Ex. 6:17
- 31-32 richter

1				2
3				4
5				6
7				8
9				10
11				12
13				14
15				16
17				18
19				20
21				22
23				24
25				26
27				28
29				30
31				32

Antwoord: Gerson, Bethel, Obadja, Nathan, Jateh, Esther, Zeruja, Uzziel, Simeon, Obadja, Rabba, Iarsen, Egypte, Vasthi, Amaria, Efraïm, Bethel, Obadja.

Hekraadsel

Horizontaal: 8-11 een profetessee in de tempel
 10-15 werd op last van Izebel gestenigd
 1-4 is een neger
 5-7 is een kledingstuk
 16-18 is een knaagdier
 23-26 is een voorvader van Maria
 33-35 is niet helder
 38-42 is de stamvader van de Heere Jezus.

Verticaal: 1-31 is de moeder van de Heere Jezus
 5-35 is de man van Maria
 12-42 is een voedingsmiddel
 14-36 is een middel om te eten
 15-44 is een timmermanswerktuig
 24-39 is een bladgroente
 28-43 is een Joodse inhoudsmaat.

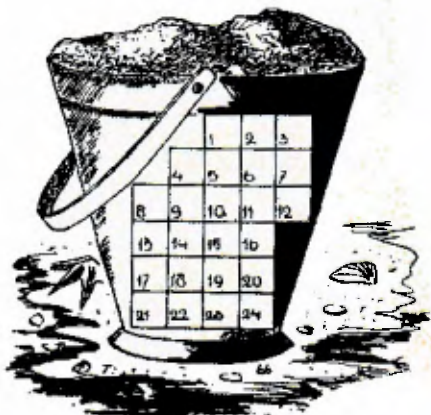
Antwoord: Anna, Naboth, sla, hamer, sla, eta, Jozef, brood, land, hanner, sla, eta, Maria, David, Isai, rat, jas, moot, moot, Isai, eta.

Emmerraadsel

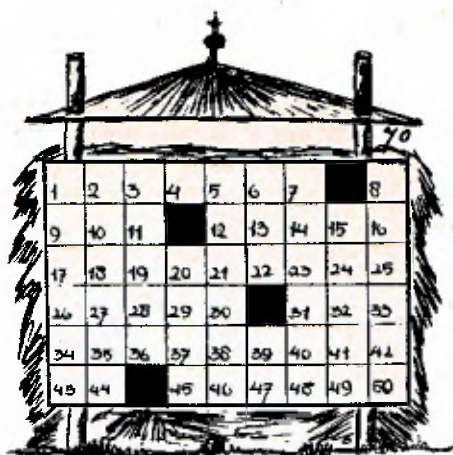
Horizontaal:
 1-3 verblijfplaats van Noach tijdens de zondvloed
 4-7 bitter
 8-12 de man van je moeder
 13-16 beloning
 17-19 niet dun
 21-24 een zeeschip

Verticaal:
 4-26 de moeder van de Heere Jezus
 3-12 een vervoermiddel
 6-20 een overschot
 10-19 een bescherming tegen water

Antwoord: Ark, Maria, vaders, prijs, dik, bark, Maria, kar, rest, dijf.

Hooiberg- raadsel

Horizontaal: 1-5 de moeder van de Heere Jezus

- 5-6 woonplaats van Noach
- 34-40 trachtte het kind Jezus te doden
- 17-22 werd te Rama begraven
- 45-50 nam het kind Jezus in zijn armen
- 9-11 niet rijk
- 20-25 dappere mannen
- 38-42 een Indoesisch dorp
- 43-44 een vervoermiddel in de sneeuwtijd
- 26-30 zetel van een vorst

Verticaal: 1-43 zuster van Lazarus

- 20-45 een sterke windvlaag
- 5-38 een vogel in het hooggebergte
- 6-22 een soort boek
- 7-40 een plaatsnaam in Palestina
- 8-50 woonplaats der Joden
- 15-51 een dierenhuid

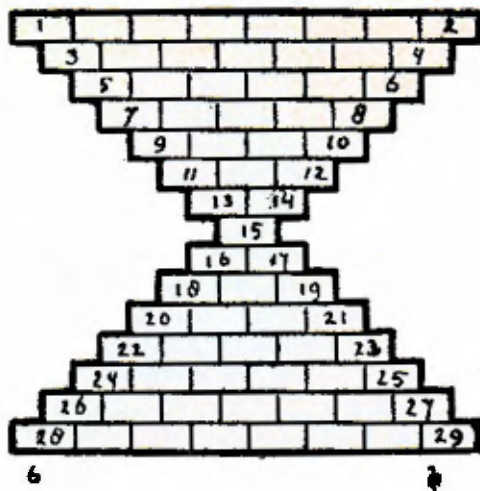
antwoord: Maria, ark, Herodes, Rachel, Simeon, aum, helden, dessa, ar, troon, Martha, hoos, arend, rol, Kades, Kanaan, pels.

Letterraadsel

- x een timmermanswerktuig
- x een bittere drank
- x een middel om te eten
- x een middel om te grijpen
- x verdiend geld
- x vriend van Nehemia
- x een huisdier
- x een zweenvogel
- x een middel om te spreken

Op de kruisjesrij komt de naam van een bekende stad te staan.

antwoord: boor, edik, tand, hand, hand, Ezra, loon, hond, eend, mond, Bethleem.

- 1—2 woonplaats van Maria en Jozef
 3—4 landstreek, waarin deze plaats lag
 5—6 een andere naam voor Paulus
 7—8 een andere naam voor Christus
 9—10 een landstreek waarin Bethlehem lag
 11—12 de vader van Saul
 13—14 een bekende lengtemaat
 16—17 de stad, waar Abram eerst woonde
 18—19 een hogepriester
 20—21 de stam, waaruit Jezus voortkwam
 22—23 de man van Maria
 24—25 een richter, die 600 Filistijnen doodsloeg
 26—27 hoorden het eerst, dat Jezus geboren was
 28—29 de voorloper van de Heere Jezus

Antwoord: Nazareth, Galilea, Saulus, Jezus, Juda, Kis, el, Ury, Eli, Judas, Jozef, Samgat, herders, Johannes.

Als de Kerstklokken luiden

Kerstfeest . . . en de klokken luiden
Over stad en over veld,
Met hun zware bronzen stemmen,
Wordt het blijde nieuws verteld.

„Bim-bam” klinkt het uit de toren,
Door de koude winterlucht.
„Bim-bam, bim-bam”, en de
[straten
Worden vol van blij gerucht.

Mensen spoeden zich ter kerke
Uit het bos en langs de wei,
In de stad langs drukke straten,
Uit de polder, van de hei . . .

Als de klok is uitgebeïerd,
Konen zij de kerkdeur in,
Hier een enk'ling, daar een
[groepje,
Dikwijls ook een heel gezin.

Allen scharen zich aandachtig
Onder het gehoor van 't Woord,
En het schone Kerstverhaal wordt
Stil en dankbaar aangehoord.

Jezus Christus werd geboren
In het stadje Bethlehem,
En de herders in de velden
Hoorden blij der eng'len stem.

„Ere zij God in de Hoge!”
Klonk het door de lichte nacht,
Uit de duizend' eng'lenmonden,
„Vrede wordt op aard gebracht.”

„In de mensen welbehagen!”
Jubelde het eng'lenkoor,
En de hemelse refrainen
Calmden aard en hemel door.

Dir is 't Kerstfeestevangelie:
„Voor de diep verloren mens,
Werd de Zoon van God geboren,
Werd vervuld der vaad'ren wens.

Alzo lief had God de wereld,
Dat Hij gaf Zijn een'ge Zoon!
Wie in Hem gelooft, krijgt
[éénmaal
't Eeuwig leven, voor Zijn troon.

Ook voor kind'ren kwam de
[Heiland
In een schaam'le stal terneer,
Want ook zij zijn allen zondaars:
Rijk en arm — hoe klein en teer.

Doch ook kind'ren mogen komen
Tot het kribje in de stal,
Om te vragen, of dat Kindje
Ook hun schuld vergeven zal.

En dat doet de Heere Jezus!
Daarvoor kwam Hij op de aard.
Uit genade maakt Hij zatig,
Hij is aller hulde waard!

Kerstklokklanken zijn ver-
[klonken . . .
Straks is 't Kerstfeest weer voorbij.
Doch wie waarlijk 't feest beleefd
[heeft,
Is voor eeuwig rijk en blij!

J. V.--M.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Gehaakte handschoenen

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Wie vlug een paar handschoenen klaar wil hebben, kan deze haken. Dat gaat heel wat gauwer dan ze te breien. Ze worden in 2 helften gehaakt. Hiervoor heb je nodig een knot van 100 gr. lichtgrijze vierdraadswol en een haakpen van no. 5.

Wind de knot in 2 kluwens op.

Eerste helft.

Opzetten: 63 lossen (+ 2 voor 't omkeren).

1e toer: 63 stokjes.

2e toer: 3 lossen, 63 stokjes.

3e toer: 2 lossen, 63 stokjes.

4e toer: 3 lossen, 48 stokjes. Hierop de haakpen uit het werk nemen en de draad laten hangen. In de steek, waarin het 48ste stokje is gehaakt, nogmaals insteken en met een nieuwe draad 22 lossen haken. Draad afhechten, doorgaan met de stokjes haken en in de nieuwe toer lossen 21 stokjes haken. In de laatste losse 1 vaste haken.

5e toer: 3 lossen, 70 stokjes.

6e toer: 3 lossen, 69 stokjes, 1 vaste. Draad afhechten.

7e toer: insteken tussen het 19e en 20e stokje van links, 21 lossen haken, 3 lossen, omkeren. Verder haken met stokjes, dus 21 stokjes op de lossen, en 52 stokjes op de stokjes van de 6e toer.

8e toer: 3 lossen, 73 stokjes.

9e toer: 2 lossen, 73 stokjes.

10e toer: 3 lossen, 52 stokjes, draad laten hangen. In dezelfde steek insteken waarin het 52e stokje is gehaakt, en met een nieuwe draad 19 lossen haken. Draad afhechten. Verder gaan met stokjes, het laatst 1 vaste haken.

11e toer: 3 lossen, 71 stokjes.

12e toer: 3 lossen, 70 stokjes, 1 vaste. Draad afhechten.

De tweede helft. Deze is tot de 8e toer gelijk aan de 1e helft.

8e toer: 3 lossen, 41 st. Draad laten hangen. In de steek, waarin het laatste stokje gehaakt werd, opnieuw insteken, en 18 lossen haken met nieuwe draad. Draad afhechten. Verder gaan met de stokjes, de laatste steek is weer 1 vaste.

9e toer: 3 lossen, 59 st.

10e toer: 3 lossen, 59 st.

11e toer: 2 lossen, 59 st. Draad laten hangen. ×.

□. Opnieuw bij de 8e toer beginnen, 8 steken links van het 40e stokje insteken en met een nieuwe draad 23 lossen haken. Omkeren.

9e toer: 3 lossen en verder gaan met stokjes naar de kant van de vingers toe.

10e toer: 3 lossen, 29 st. Draad laten hangen. In dezelfde steek als het laatste stokje insteken, en met een nieuwe draad 19 lossen haken, de draad afhechten. Verder gaan met de stokjes, waarvan het laatste 1 vaste is.

11e toer: 3 lossen, verder stokjes, waarvan het laatste 1 vaste is. Draad afhechten.

12 toer: Deze wordt begonnen bij ×, 3 lossen, 41 stokjes. Het 42e stokje wordt gewerkt tussen het 28e en 29e stokje van de 11e toer van het gedeelte, dat bij □ begint. Deze toer verder met stokjes afhaken. De laatste steek is een vaste. De verschillende delen worden met een overhandse steek van dezelfde wol aan elkaar genaaid. Ten slotte werken we op de rug van de handschoen een eenvoudig figuurtje, door er een zwart of een rood koordje door te rijgen.

* * * * *

In Bethlehem's dreven

1. 't Was nacht in Beth'ems dreven,
Een schone stille nacht,
En trouwe herders bleven
Bij hunne kudde op wacht. } 2 ×
2. Zij hoopten saâm, de vromen,
Zij wachtten immer voort,
Of Jacobs ster zou komen,
Naar 't oud profetisch woord. } 2 ×
3. En ja, juist in die stonde,
In deze zelfde nacht,
Werd hun door eng'lenmonden }
Het blijde nieuws gebracht. } 2 ×
4. De Heiland is gekomen
In Beth'ems kleine stal,
Die voor miljoenen vromen
Een Herder wezen zal.
5. Want d'allerbeste Herder,
Die toen op aard verscheen,
Voert Zijne schapjes verder
Dan herders hier beneên. } 2 ×
6. Hij wil Zijn kudde leiden,
Zij 't ook, door leed of kruis,
Naar d'eeuwig groene weiden
Van 't hemels Vaderhuis.

Knipplaat

Wat vreemd! Begrijp je er iets van? Neen? Ik zal je het vertellen. Ik had een mooie tekst. Doch wat gebeurde er? Deze werd in een aantal stukjes geknipt. Wie kan nu deze tekst weer terugvinden? Ik zal je helpen. Plak de gehele figuur op een dun stukje karton, knip alle stukjes voorzichtig uit en tracht ze dan netjes naast elkander te leggen. Als het gelukt is, weet je, welke tekst het was. Probeer het maar eens! Succes er mee!

